

ÎNCHEIERE

29 iunie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul – Valeriu Doagă
Judecătorii – Tamara Chișca-Doneva, Ion Druță

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Compania Fiduciară „BV FIDUCIAR INVEST” Societate pe Acțiuni, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 25 ianuarie 2017, adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Compania Fiduciară „BV FIDUCIAR INVEST” Societate pe Acțiuni împotriva Comisiei Naționale a Pieței Financiare cu privire la contestarea actului administrativ,

c o n s t a t ă:

La 26 mai 2015, Compania Fiduciară „BV FIDUCIAR INVEST” Societate pe Acțiuni a depus cerere de chemare în judecată împotriva Comisiei Naționale a Pieței Financiare cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a menționat că prin pct. 1 din hotărârii Comisiei Naționale a Pieței Financiare nr. 12/3 din 10 martie 2015 s-a retras licența CF „BV FIDUCIAR INVEST” SA seria CNPF nr. 000519, eliberată la 31 decembrie 2010 pentru dreptul de desfășurare a activității profesionale pe piața valorilor mobiliare de administrare fiduciară a investițiilor ca activitate de bază cu activitate conexă de Consulting investițional.

Totodată, prin pct. 2 din hotărârea menționată, s-a desemnat dl Ghenadie Blîndescu în componența comisiei de lichidare a genului de activitate profesionistă pe piața valorilor mobiliare de administrare fiduciară a investițiilor ca activitate de bază cu activitate conexă de Consulting investițional, desfășurat anterior de CF „BV FIDUCIAR INVEST” SA

Invocă faptul că, prin pct. 3 din hotărârea nominalizată, s-a obligat CF „BV FIDUCIAR INVEST” SA să transmită, în termen de trei luni din data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, în deținere reală activele clienților săi (fondatorilor administrării fiduciare).

La fel, conform pct. 4 din hotărâre, în vederea executării pct. 3 din hotărârea: a) CF „BV FIDUCIAR INVEST” SA va rezilia contractele de administrare fiduciară a investițiilor în conformitate cu cerințele Hotărârii CNVM nr. 29/4 din 16 iunie 2005 privind actele normative ce reglementează activitatea de administrare fiduciară a investițiilor; b) Registratorii independenți (societățile de registru) vor efectua

înscriserile corespunzătoare în registrele deținătorilor de valori mobiliare ale societăților pe acțiuni ce fac parte din structura activelor administrate de CF „BV FIDUCIAR INVEST” SA.

Conform pct. 5 din hotărâre, în caz de neexecutare a p. 3 din hotărâre, Comisia Națională a Pieței Financiare va aplica măsurile de rigoare în vederea păstrării (conservării) activelor clienților (fondatorilor administrării fiduciare) și finalizării lichidării activității profesioniste pe piața valorilor mobiliare a CF „BV FIDUCIAR INVEST” SA.

La fel, conform pct. 6 din hotărârea Comisiei Naționale a Pieței Financiare, până la executarea pct. 3 din hotărâre, CF „BV FIDUCIAR INVEST” SA va gestiona activele clienților (fondatorilor administrării fiduciare) cu diligența unui bun proprietar și va solicita acordul prealabil al Comisia Națională a Pieței Financiare pentru votarea asupra chestiunilor din ordinea de zi a adunărilor generale ale societăților ce fac parte din structura activelor administrate, care țin de lichidarea, reorganizarea societății, precum și asupra deciziilor cu privire la tranzacțiile de proporții. Solicitățile acordurilor prelabile ale Comisia Națională a Pieței Financiare urmează a fi prezentate în termen de cel puțin 15 zile până la producerea acțiunii.

Mai menționează reclamanta că potrivit pct. 7 din hotărâre, CF „BV FIDUCIAR INVEST” SA poartă răspundere deplină pentru veridicitatea datelor referitoare la clienți (fondatorii administrării fiduciare) prezentate de companie în vederea transmiterii în deținere reală a activelor clienților săi.

Totodată, conform pct. 8 din hotărâre, se interzice CF „BV FIDUCIAR INVEST” SA încasarea veniturilor sub formă de remunerare din activele clienților săi cu excepția cheltuielilor efective aferente măsurilor întreprinse în vederea executării hotărârii. Iar, conform pct. 9 din hotărâre, CF „BV FIDUCIAR INVEST” SA va informa lunar Comisia Națională a Pieței Financiare privind orice activitate desfășurată cu activele clienților săi, inclusiv privind măsurile întreprinse în vederea executării hotărârii.

Solicită admiterea acțiunii, recunoașterea ca fiind ilegal refuzul CNPF de a satisface cererea prealabilă a CF „BV FIDUCIAR INVEST” SA, anularea parțială a hotărârii Comisiei Naționale a Pieței Financiare nr. 12/3 din 10 martie 2015, în partea pct. 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 și încasarea de la pârât în beneficiul CF „BV FIDUCIAR INVEST” SA a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 07 iunie 2016 s-a respins cererea de chemare în judecată, ca fiind neîntemeiată (f.d. 118, 123-131).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 25 ianuarie 2017, s-a respins apelul declarat de CF „BV FIDUCIAR INVEST” SA împotriva hotărârii Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 07 iunie 2016 (f.d. 160, 161-176).

La 26 aprilie 2017 CF „BV FIDUCIAR INVEST” SA a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 25 ianuarie 2017, solicitând casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanței, cu pronunțarea unei noi hotărâri în sensul admiterii acțiunii și anulării actului administrativ.

În motivarea recursului a reiterat circumstanțele faptice ce țin de fondul cauzei și a făcut trimitere la prevederile art. 432 alin. (1), (2) lit. c) și alin. (4) din Codul de procedură civilă.

Suplimentar, invocă faptul că, prin prisma constatărilor Curții Constituționale nr.5 din 28 februarie 2006, nr. 17 din 05 august 2003 și 03 octombrie 2000, CNPF nu poate interveni în relațiile dintre CF „BV FIDUCIAR INVEST” SA și clienții săi, precum și

să indice companiei să rezilieze contractele de administrate fiduciară.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

Articolul 431 din Codul de procedură civilă consemnează în alineatul (2) că, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art.433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

- a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);
- b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434;
- c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;
- d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Conform art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul constată că din materialele cauzei nu poate fi stabilit momentul comunicării recurentului deciziei Curții de Apel Chișinău din 25 ianuarie 2017

(f.d.160) pentru a determina respectarea termenului legal de declarare a recursului, însă decizia recurată a fost expediată participanților la proces prin scrisoarea de însoțire nr.2067 din 27 februarie 2017 (f.d. 177), iar cererea de recurs a fost depusă la 26 aprilie 2017, fapt confirmat prin amprenta sigiliului aplicată pe recurs (f.d. 181), prin urmare calea de atac se consideră exercitată în termen.

Nu poate fi acceptată alegația recurentului precum că, prin prisma constatărilor Curții Constituționale nr.5 din 28 februarie 2006, nr. 17 din 05 august 2003 și 03 octombrie 2000, CNPF nu poate interveni în relațiile dintre CF „BV FIDUCIAR INVEST” SA și clienții săi, precum și să indice companiei să reziliere contractele de administrate fiduciară. Or, hotărârile Curții Constituționale invocate de recurent nu vizează capacitatea de exercițiu a vreunei părți contractante.

La caz, instanța de recurs opinează că, lipsa licenței pentru dreptul de desfășurare a activității profesionale pe piața valorilor mobiliare de administrare fiduciară a investițiilor nu oferă recurentei capacitatea juridică de a-și asuma obligații și exercita drepturile unui participant profesionist la piața valorilor mobiliare.

Prin urmare, colegiul apreciază ca fiind lipsite de substanță alegația recurentului cu privire la „...simetria contractelor...” și „...asentimentul părților...”, or, potrivit pct. 16.1 lit. f) și g) Regulamentului cu privire la activitatea de administrare fiduciară a investițiilor, aprobat prin Hotărârea Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 29/4 din 16 iunie 2005, contractul de administrare fiduciară a investițiilor poate fi reziliat în cazul suspendării sau retragerii de la administratorul fiduciar a licenței pentru activitatea de administrare fiduciară a investițiilor și/sau retragerii licenței fondului de investiții - în cazul administrării patrimoniului fondului de investiții.

În altă ordine de idei, instanța de recurs taxează că potrivit articolului 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs trebuie să fie dactilografiată și trebuie să cuprindă esența și temeiurile recursului, argumentul ilegalității deciziei atacate, solicitările recurentului, propunerile respective;

În acest sens, completul remarcă că recurentul, neconformându-se prevederilor legale, a formulat o cerere de recurs similară cererii de apel, fără a evidenția memoriul ilegalității și netemeinicii deciziei recurate.

Astfel, instanța de recurs învederează că, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor factice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de ilegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci și expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Astfel, este de menționat că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul menționării cu claritate a acelor critici care, circumscrise fiind motivelor de recurs îngăduite de lege, sunt de natură a învedera ilegalitatea hotărârii.

Prin urmare, instanța de recurs notează că, recurentul nu a invocat niciun argument plauzibil în vederea justificării ilegalității deciziei instanței de apel.

În altă ordine de idei, instanța de recurs constată că, argumentele invocate în cererea de recurs, care în esența lor sânt similare argumentelor invocate în cererea de apel, au fost deja supuse examinării și aprecierii juste de către instanța de apel prin prisma art. 130 și 139 din Codul de procedură civilă, în raport cu dispozițiile art. 118 din aceeași lege, fiindu-le oferite concluziile de rigoare și respectiv nu urmează a fi reiterate în ordine de recurs. Această circumstanță evidențiază caracterul declarativ al recursului, lipsit de conținut și evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanțele inferioare, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului.

În acest sens, instanța de recurs reamintește prin prisma jurisprudenței CtEDO, fosta Comisie a arătat că „... art. 6 §1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes” (*cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995*).

Completul concluzionează că, din conținutul cererii de recurs nu rezultă existența unuia din temeiurile legale de recurs, iar circumstanțele de fapt invocate de recurent în cererea de recurs nu constituie obiect al recursului, or recursul devoluează exclusiv circumstanțele de drept ale pricinii.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) și prevederile art. 437 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Compania Fiduciară „BV FIDUCIAR INVEST” Societate pe Acțiuni, în baza art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Compania Fiduciară „BV FIDUCIAR INVEST” Societate pe Acțiuni, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Ion Druță